

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 9P/156/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314219330
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1314219330.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. J., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Záhorácka 2942/60A, 901 01 Malacky, dieťa rodičov: matka F. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. - Z. F., t. č. Z. n.o. DSS, V. X, F., zastúpená: JUDr. Tomáš Kozovský, advokát, Björnsonova 8, 811 05 Bratislava, a otec J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. X, B. o návrhu navrhovateľky: F. M. C., trvale bytom Q. XXXX/X, B. - X., zastúpená: JUDr. Gabriela Igazová, advokátka, Mýtna 11, 811 07 Bratislava, na zverenie maloletého dieťaťa do pestúnskej starostlivosti, o určenie výživného a o návrhu matky na zrušenie ústavnej starostlivosti a zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti matky, takto

rozhodol:

Súd z v e r u j e mal. A. do pestúnskej starostlivosti navrhovateľky F. M. C., ktorá je p o v i n n á vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia, sústavne a dôsledne sa starať o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj mal. dieťaťa, má právo mal. dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, právoplatnosťou tohto rozsudku.

Matka i otec sú p o v i n n í prispievať na výživu mal. A., každý zvlášť mesačne vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa stanovenú podľa osobitného zákona, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, Záhorácka 2942/60A, 901 01 Malacky, právoplatnosťou tohto rozsudku.

Súd z r u š u j e ústavnú starostlivosť nad mal. A. nariadenú rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 38P/60/2013- 35 zo dňa 27.06.2013, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 38P/194/2013- 12 zo dňa 14.11.2013, a to právoplatnosťou tohto rozsudku v časti zverenia mal. dieťaťa do pestúnskej starostlivosti.

Matka je o p r á v n e n á stretávať sa s mal. A. nasledovne:

- každý prvý víkend v príslušnom kalendárnom mesiaci v čase od soboty od 09.00 hod do nedele do 17.00 hod.,
  - každý tretí víkend v príslušnom kalendárnom mesiaci vždy v sobotu od 10.00 hod do 15.00 hod.
- s tým, že navrhovateľka je povinná mal. dieťa na styk s matkou pripraviť a v určenom čase matke odovzdať v mieste bydliska navrhovateľky a matka je povinná mal. dieťa navrhovateľke v určenom čase v mieste bydliska navrhovateľky vrátiť.

Matka je ďalej oprávnená telefonicky kontaktovať mal. A. v každom príslušnom kalendárnom týždni vždy v stredu, v piatok a v nedeľu v čase o 18:00 hod, s tým, že navrhovateľka je povinná telefonický hovor matky s dieťaťom umožniť.

Súd návrh matky z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava III dňa 20.08.2014 sa Úrad práce sociálnych vecí a rodiny, Bratislava domáhal, aby súd určil výživné otcovi mal. A. a za príjemcu výživného určil Detský domov F., O. XX, F.. Návrh bol odôvodnený tým, že nakoľko prišlo k určeniu otcovstva k mal. A., žiadajú otcovi dieťaťa určiť výživné. Uznesením č. k. 38P/355/2014 - 14 Okresný súd Bratislava III preniesol svoju miestnu príslušnosť na Okresný súd Malacky.

Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava III dňa 30.09.2014 sa navrhovateľka F.. M. C. domáhala, aby súd zveril mal. Karin do jej pestúnskej starostlivosti. Okresný súd Bratislava III postúpil spis tunajšiemu súdu dňa 15.12.2014.

Okresný súd Malacky uznesením č.k. 9P/156/2014 - 19 zo dňa 27.05.2015 spojil obe konania na spoločné konanie, vedené pod sp. Zn. 9P/156/2014.

Matka s návrhom na zverenie mal. A. do pestúnskej starostlivosti najprv súhlasila, žiadala však upraviť styk s mal. dieťaťom. Na pojednávanie súdu konané dňa 23.11.2015 sa nedostavila, neúčast' telefonicky ospravedlnila svojim zdravotným stavom. Matka prostredníctvom právneho zástupcu doručila súdu dňa 20.11.2015 návrh, ktorým žiadala zrušiť ústavnú starostlivosť nariadenú nad mal. A., zveriť mal. dieťa do svojej osobnej starostlivosti a otcovi určiť výživné v zákonom stanovenom minimálnom rozsahu.

Otec s návrhom na zverenie mal. Karin do pestúnskej starostlivosti súhlasil, pripojil sa k návrhu matky na úpravu styku matky s dieťaťom, pričom žiadal určiť výživné na mal. dieťa len v minimálnom rozsahu, s poukazom na svoju zlú sociálnu situáciu. Na pojednávanie súdu konané dňa 23.11.2015 sa otec nedostavil, neúčast' neospravedlnil.

Zástupca kolízneho opatrovníka a zástupca detského domova F. navrhli súdu zveriť mal. A. do pestúnskej starostlivosti, určiť rodičom dieťaťa zákonom stanovené minimálne výživné a upraviť styk matky s dieťaťom, pričom rozsah úpravy styku ponechali na úvahe súdu. Uviedli, že nie sú splnené podmienky pre zverenie dieťaťa do starostlivosti matky, preto navrhli súdu návrh matky zamietnuť.

Súd prejednal vec na viacerých pojednávaniach, pričom na pojednávanie konané dňa 23.11.2015 sa nedostavili obaja rodičia mal. dieťaťa. Matka svoju neúčast' telefonicky ospravedlnila zo zdravotných dôvodov, otec neúčast' neospravedlnil. S poukazom na ust. § 119 ods. 1, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), keďže nebolo súdu spolu so žiadosťou právneho zástupcu matky o odročenie pojednávania predložené aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára matky, ako aj s poukazom na skutočnosť, že obaja rodičia boli v konaní pred súdom už vypočutý ku všetkým podstatným skutkovým okolnostiam, súd v záujme hospodárnosti konania prejednal vec v neprítomnosti matky a otca mal. dieťaťa, pričom v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, výsluchom matky a otca, výsluchom kolízneho opatrovníka, výsluchom zástupcu detského domova, výsluchom svedka, listinnými dôkazmi a obsahom pripojených spisov sp. zn. 38P/355/2014 , sp. zn. 38P/60/2013, sp. zn. 9P/157/2014 a zistil tento skutkový stav:

Z rodného listu maloletého dieťaťa súd zistil, že maloletá sa narodila dňa XX.XX.XXXX. v B. - Z. F., ako matka je zapísaná F. J., nar. XX.XX.XXXX, ako otec je zapísaný J. Q., nar. XX.XX.XXXX.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k 38P/60/2013 - 35 zo dňa 27.6.2013 bola nad maloletou Karin nariadená ústavná starostlivosť a matke bola určená povinnosť prispievať na jej výživu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.08.2013. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k 38P/194/2013 zo dňa 14.11.2013 bola mal. Karin umiestnená do Detského domova Macejko.

Uznesením Okresného súdu Malacky č.k. 9P/157/2014 - 22 zo dňa 18.12.2014 bola mal. A. dočasne zverená do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, kde sa nachádza doposiaľ.

Z výsluchu navrhovateľky a jej písomných vyjadrení súd zistil, že na návrhu na zverenie mal. Karin do pestúnskej starostlivosti trvá, pričom súdu navrhla, aby bol taktiež upravený styk matky s dieťaťom na jeden víkend v mesiaci od soboty do nedele, ako aj jedno popoludnie v mesiaci, kde by si matka prišla dieťa vyzdvihnúť priamo do miesta bydliska dieťaťa. Uviedla, že maloletá sa v jej starostlivosti nachádza od decembra 2014, kedy bola na základe predbežného opatrenia súdu dočasne zverená do jej osobnej starostlivosti. Maloletá A. sa v jej domácnosti adaptovala veľmi dobre, majú vzájomne vybudovaný pekný vzťah. Žijú spoločne v rodinnom dome v Q., kde má mal. A. vytvorené vhodné prostredie, ktoré má veľmi rada, v mieste bydliska začala navštevovať aj 1. ročník ZŠ, má tu svojich kamarátov a na toto prostredie je naviazaná. V spoločnej domácnosti žije aj priateľ navrhovateľky, ktorý ju v rozhodnutí stať sa pestúnkou mal. A. podporuje, pričom za účelom lepšieho pochopenia situácie aj sám dobrovoľne absolvoval prípravu pre pestúnov. Takisto jej priateľ má s mal. A. vybudovaný pekný vzťah, s výchovou maloletej jej pomáha. Navrhovateľka ďalej uviedla, že keď nadviazala kontakt s maloletou v detskom domove F., rešpektovala dohodu detského domova s biologickými rodičmi mal. Karin ohľadom ich stretávania a dieťa v kontakte s rodičmi v zmysle tejto dohody aj podporovala. Trikrát do mesiaca sa realizovalo osobné stretnutie maloletej s rodičmi a trikrát do týždňa bol zachovaný aj telefonický kontakt. Uviedla, že otec dieťaťa postupne prestal javiť záujem, kontakt udržiavala len matka. Osobný kontakt matky s dieťaťom sa zredukoval v dôsledku zmeny pobytu matky, ktorá bola zo zariadenia v B. premiestnená do DSS v F., kam navrhovateľka vozila maloletú jedenkrát mesačne na vlastné náklady. Maloletá s matkou strávil vždy niekoľko hodín, stalo sa, že zostala s matkou v tomto prostredí aj celý deň, pričom navrhovateľka toto nemocničné prostredie nevníma ako vhodné na celodenné pobyty dieťaťa. Maloletá A. s matkou absolvovala v letných mesiacoch aj dva viacdňové pobyty, ktoré organizačne zabezpečila organizácia Úsmev ako dar, s uvedenými pobytmi napokon súhlasila, aj keď mala obavu, pretože matka podľa jej názoru nevie adekvátne zabezpečiť viacdňovú starostlivosť o maloletú. Maloletá podľa jej názoru taktiež potrebuje styk s matkou rozvíjať postupne, pretože takéto viacdňové pobyty sú aj pre maloletú značná záťaž a zmena v jej živote. Uviedla, že komunikácia s matkou dieťaťa je veľmi komplikovaná a konfliktná, matka navrhovateľku často očierňuje a nepravdivo uvádza, že bráni jej kontaktu s dieťaťom. Uviedla, že ak sa kontakt dieťaťa s matkou nerealizoval, bolo to dôvodné, spôsobené napríklad chorobou na strane dieťaťa, alebo inými plánovanými aktivitami dieťaťa, čo sa snažila matke vysvetliť. Matka navrhovateľku sama kontaktuje len minimálne, na vzájomnú komunikáciu využíva rôznych prostredníkov, buď zamestnancov neziskových organizácií, alebo sociálnych pracovníkov, ktorým však matka uvádza nepravdivé informácie. Taktiež výchovný prístup matky k dieťaťu je odlišný od zásad výchovy, ktoré aplikuje navrhovateľka, za vážny deficit považuje aj fajčenie matky v prítomnosti dieťaťa, ktoré má matka pred dieťaťom zľahčovať. Navrhovateľka je zamestnaná ako lekárka, dosahuje mesačný príjem na úrovni cca. 2.500,- € netto.

Z výsluchu matky a jej písomných vyjadrení súd zistil, že súhlasí so zverením mal. Karin do pestúnskej starostlivosti navrhovateľky, nakoľko zatiaľ nemá vytvorené podmienky na osobnú starostlivosť o mal. dieťa. Matka taktiež žiadala upraviť styk s dieťaťom, návrh na úpravu styku postupne rozširovala. Uviedla, že jej kontakt s dieťaťom je značne problematický, vníma negatívne zasahovanie navrhovateľky do jej vzťahu s dieťaťom, uviedla, že navrhovateľka sa snaží jej kontakt s dieťaťom minimalizovať a má obavu z ochladenia vzťahu s dcérou. Žiadala upraviť styk jedenkrát mesačne na víkendové stretnutie, ktoré jej organizačne zabezpečí organizácia Úsmev ako dar, ďalej žiadala jedno celodenné stretnutie v mesiaci a zachovanie telefonického kontaktu trikrát týždenne, vždy v stredu, piatok, a nedeľu. Uviedla, že má prísľub od riaditeľa nemocnice F., kde sa nachádza, že bude mať k dispozícii samostatné bytové priestory vhodné aj na prenocovanie dieťaťa v tomto zariadení. Uviedla, že je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 120 € mesačne, iný príjem nemá. Pokiaľ bola umiestnená v zariadení v B., tak pracovala v chránenej dielni, v F. túto možnosť už nemá. Matka uviedla, že s biologickým otcom dieťaťa v kontakte nie je. Matka má priateľa, ktorý je prítomný jej stretnutiam s mal. A. a podporuje ju. Potvrdila že fajčí, v minulosti bola silný fajčiar, v súčasnosti fajčenie redukuje a v prítomnosti dieťaťa nefajčí. Uviedla, že napriek jej zdravotnému hendikepu po amputácii nohy jej zdravotný stav umožňuje riadne sa starať o mal. dieťa, v tomto smere nemá žiadne problémy, vie zvládnuť aj viacdenné pobyty s maloletou. Uviedla, že vzťah s mal. A. má pekný, má však obavu z ochladnutia vzťahov z dôvodu nedostatočného kontaktu s dieťaťom.

Z návrhu matky zo dňa 19.11.2015, doručený súdu dňa 20.11.2015 súd zistil, že matka navrhuje zrušiť nad mal. Karin ústavnú starostlivosť a zveriť mal. dieťa do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude mal. dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Zároveň žiadala určiť otcovi dieťaťa povinnosť prispievať

na výživu mal. dieťaťa vo výške 30% zo sumy životného minima. Matka v návrhu uviedla, že požiadala o spoluprácu organizáciu Úsmev ako dar, ktorá jej pomáha v podpore zachovania väzieb s maloletou a má od tejto organizácie aj prísľub z finančného hľadiska. Uviedla, že je opätovne schopná zabezpečiť riadnu výchovu, zdravie, výživu a všestranný rozvoj maloleteju.

Právny zástupca matky na pojednávaní konanom v neprítomnosti matky dňa 23.11.2015 uviedol, že matka dospela k záveru, že dozrel čas, aby sa dokázala postarať o mal. Karin a to najmä za pomoci organizácie Úsmev ako dar, ktorá sprostredkuje matke ubytovanie, matka má aj prísľub zamestnania v chránenej dielni. Uviedol, že impulzom na zmenu postoja matky a jej následný návrh na zverenie dieťaťa do jej osobnej starostlivosti, boli najmä písomné vyjadrenia detského domova a navrhovateľky po ostatnom pojednávaní. Uviedol, že matka sa t.č. aj naďalej nachádza v nemocnici F., kde je v procese „zacvičenia“ protézy, aby nemusela byť odkázaná na invalidný vozík, čo je však otázka len približne dvoch týždňov. Následne sa matka môže sťahovať do zariadenia Domovské vzdelávacie centrum n.o. v L. E., ubytovanie jej zabezpečila organizácia Úsmev ako dar a môže riadne zabezpečovať starostlivosť o maloletú.

Z výsluchu svedka F. F. A., sociálneho pracovníka organizácie Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar, súd zistil, že spolupracujú s matkou dieťaťa už od marca 2015, pričom interakciu medzi matkou a mal. A. majú možnosť pozorovať výraznejšie od júla 2015, od ich pobytu spoločného pobytu v Častej Papierničke, ktorý zabezpečila ich organizácia. Svedok uviedol, že v tomto prípade sa jedná o normálnu vzťahovú väzbu matky a dieťaťa, matka počas pobytu zabezpečovala starostlivosť v medziach normy s pozitívnymi odozvami na strane dieťaťa. Svedok poukázal, že intenzita styku matky s dieťaťom sa znižuje, čo môže mať negatívny dopad na mal. Karin. Ďalej uviedol, že ich organizácia dokáže matke dieťaťa zabezpečiť víkendový pobyt na mesačnej báze, ako aj organizáciu dopravy maloletej Karin a jej matky na tento pobyt. Uvedené dokážu zabezpečovať v minimálnom rozsahu na 3 až 6 mesiacov.

Zo písomných správ organizácie Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar, ktoré súdu predkladal právny zástupca matky, súd zistil, že organizácia spolupracuje s matkou od 24.7.2015, kedy poskytli matke a mal. Karin ich prvý víkendový pobyt. O spoluprácu požiadala organizáciu matka dieťaťa prostredníctvom sociálnej pracovníčky DSS F.. Organizácia taktiež napomáha matke získať finančné prostriedky a dary od rôznych darcov a charitatívnych organizácií, za účelom zníženia dlhu matky v sociálnej poisťovni, taktiež poskytujú matke poradenstvo, organizačne zabezpečujú stretnutia matky s mal. A., snažia sa matke pomáhať v stabilizácii jej pomerov za účelom obnovenia rodinných väzieb s mal. A.. V správach sa uvádza, že hodnotia dosiaľ realizovaný kontakt matky s dieťaťom ako nedostatočný, čo môže mať dopad na negatívne prežívanie a celkový vývin mal. A.. Vzťah matky a mal. Karin však aj napriek problémom v ich kontakte hodnotia ako veľmi vrúcny, s tým, že matka ťažko prežíva odlúčenie od svojej dcéry. Organizácia sa snažila komunikovať aj s navrhovateľkou, ktorá sa však odmietla do komunikácie zapojiť. Poukázali na potrebu podpory kontaktu dieťaťa s biologickou rodinou a vyjadrili obavu s nepochopenia funkcie pestúna navrhovateľkou, ktorá môže prameniť aj z nedostatočnej odbornej pripravenosti navrhovateľky na rolu pestúny. Uviedli, že navrhovateľka nie je vhodným adeptom na pestúna mal. Karin, pokiaľ nebude dostatočne podporovať dieťa v kontakte s biologickou matkou. V správach sa uvádza, že organizácia zabezpečí matke minimálne raz mesačne víkendový pobyt s dcérou, ďalej sa odporúča zachovať pravidelný telefonický kontakt matky s dieťaťom ako aj pridať jedno celodenné stretnutie v mesiaci v mieste bydliska matky, kam by navrhovateľka mal. A. vozila.

Z výsluchu zástupcu Detského domova F. (ďalej len „DeD“) súd zistil, že návrhu na zverenie do pestúnskej starostlivosti navrhuje vyhovieť, nakoľko je v záujme mal. A., aby bola zverená do pestúnskej starostlivosti navrhovateľky. Uviedol, že navrhovateľka absolvovala prípravu v spolupráci s ich detským domovom, ktorá bola zameraná na osvojenie dieťaťa, následne však po oboznámení sa navrhovateľky s prípadom mal. Karin zmenila toto svoje rozhodnutie a rozhodla sa pre pestúnsku starostlivosť. Zástupca detského domova uviedol, že z ich strany boli navrhovateľke vysvetlené rozdiely medzi osvojením dieťaťa a pestúnskou starostlivosťou, s čím bola navrhovateľka riadne oboznámená. Taktiež jej bolo z ich strany odporúčané, aby podobnou prípravou prešiel aj jej priateľ, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, nakoľko sa aj on bude podieľať na výchove mal. Karin. DeD ďalej poukázal na skutočnosť, že zoznam žiadateľov o osvojenie a o pestúnsku starostlivosť je totožný, nakoľko na ÚPSVaR sa vedie len jeden zoznam uchádzačov vhodných o osvojenie a iné formy náhradnej osobnej starostlivosti. Ďalej uviedol, že

navrhovateľka bola z ich strany inštruovaná o potrebe zachovania kontaktu dieťaťa s biologickou rodinou, o čom svedčia aj neformálne dohody v tom čase uzatvorené. Problém podľa ich názoru nastal presunom matky z Bratislavy do Modry, pretože pokiaľ bola matka v Bratislave, kontakt bol bez problémov, po jej presune do Modry navrhovateľka maloletú na vlastné náklady za matkou vozila raz mesačne. Z dôvodu pretrvávajúcich problémov v kontakte matky s dieťaťom, detský domov navrhol upraviť styk matky s dieťaťom, rozsah ktorého ponecháva na úvahe súdu. Návrh matky na zverenie dieťaťa do jej osobnej starostlivosti navrhol zamietnuť z dôvodu, že nie sú uvádzané žiadne nové skutočnosti, ktoré by menili obraz vo vzťahu starostlivosti matky o mal. dieťa, nakoľko sa už v minulosti obdobná situácia na strane matky opakovala, keďže matke už bola v minulosti poskytnutá protéza, rovnako mala matku prácu v chránenej dielni, rovnako bola matka podporovaná a bola jej poskytovaná starostlivosť zo strany sprevádzajúceho subjektu - UNICEF n.o. Napriek týmto skutočnostiam matka nebola schopná zabezpečiť starostlivosť o mal. A., pričom uvedená matka aj sama deklarovala. Nakoľko neprišlo k žiadnej podstatnej zmene pomerov na strane matky, žiadali návrh matky zamietnuť.

Z výsluchu kolízneho opatrovníka súd zistil, že návrhu navrhovateľky žiada vyhovieť, nakoľko navrhovateľka spĺňa všetky zákonné požiadavky pre poskytovanie pestúnskej starostlivosti a je v záujme mal. A. zotrvať v jej starostlivosti. Taktiež navrhol upraviť styk matky s dieťaťom, rozsah ponechal na úvahe súdu. Opatrovník navrhol určiť výživné rodičom dieťaťa len v minimálnom rozsahu. Opatrovník ďalej uviedol, že na strane matky nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala je návrh na zverenie dieťaťa do jej starostlivosti, poukázal na skutočnosť, že zo strany matky ide iba o rovinu prísľubov a tvrdení, preto navrhol návrh matky zamietnuť.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Odbor sociálnych vecí a rodiny, súd zistil, že navrhovateľka je zapísaná v zozname žiadateľov, ktorí majú záujem stať sa pestúnom alebo osvojiteľom, od 27.12.2012, pričom prípravu na náhradnú rodinnú starostlivosť absolvovala predpísaným spôsobom. Maloletá A. je v starostlivosti navrhovateľky od septembra 2014, kedy bola so súhlasom detského domova na dlhodobých pobytoch a od decembra 2014 je v dočasnej starostlivosti navrhovateľky na základe predbežného opatrenia súdu. Maloletá A. je s navrhovateľkou a jej partnerom v 5-izbovom rodinnom dome, kde má vytvorené vhodné prostredie, v šetrení v domácnosti neboli zistené žiadne nedostatky. Navrhovateľka pracuje ako lekár, jej partner p. Q. pracuje v pneuservise, ktorého je majiteľom, svoju partnerku v rozhodnutí podporuje a podieľa sa aj na výchove mal. A.. Maloletá sa v rodine veľmi dobre adaptovala, s navrhovateľkou majú vytvorený pekný vzťah, s biologickou matkou je v kontakte, biologický otec nejaví o dieťa záujem. Na základe žiadosti súdu bol dňa 07.10.2015 vykonaný aj osobný pohovor s mal. A. za prítomnosti psychológa ÚPSVaR Malacky, mal. A. vyjadrovala svoju spokojnosť a pozitívne emócie voči navrhovateľke, ktorú spontánne oslovuje menom M.. Maloletá k stretávaniu s biologickou matkou vykázala neutrálne emócie, nakoľko sa s matkou stretávala v nemocničnom prostredí. Matka aj dieťa sa však z návštev vždy tešia, matka maloletú odmení darčekom, z ktorých má maloletá radosť. Maloletá A. má vytvorenú neadekvátnu predstavu o jej starostlivosti zo strany matky, ako aj navrhovateľky, nakoľko sa obáva, že keby stretávanie s biologickou matkou bolo častejšie, malo by to za následok, že by nemohla zostať v starostlivosti navrhovateľky, u ktorej je aktuálne spokojná. Táto jej obava vyplýva z toho, že jej matka rozpráva, že ju zo starostlivosti navrhovateľky zoberie, ak bude matka chcieť. Maloletá si takúto možnosť nechce pripustiť, pretože chce zostať v starostlivosti navrhovateľky, ktorej bydlisko vníma ako svoj domov.

Zo správy Nemocnica F. n.o. zo dňa 28.10.2015 súd zistil, že matka je obyvateľkou ich zariadenia. Nemocnica je aktuálne schopná poskytnúť miestnosť matke pre kontakt s dcérou len na krátkodobý pobyt, t.j návšteva v rozsahu do 12 hodín, nakoľko zariadenie nemá vytvorené podmienky pre dlhodobejšiu návštevu dieťaťa.

Zo správ Detského domova F. zo dňa 11.11.2015 súd zistil, že maloletá A. bola do ich zariadenia prijatá dňa 11.09.2013 zo zariadenia KC F. Z. B., kde bola umiestnená od 14.03.2013. Zo správ KC maják vyplýva, že biologický otec maloletú navštevoval častejšie ako matka, mal. A. počas pobytu v KC maják otca spomínala častejšie ako matku, na jeho návštevy sa tešila viac. Rodičia o maloletú javili záujem, sanácia rodiny prostredníctvom Unicef n.o. však nebola úspešná. Počas pobytu mal. A. v KC maják sa o ňu zaujímala teta A. F., sestra otca, ktorá chcela dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti, neskôr od zámeru upustila. Po umiestnení mal. A. do DeD F. prebiehali stretnutia dieťaťa s

rodičmi na pôde Unicef v Bratislave, matka viac krát stretnutia aj bez udania dôvodu rušila, alebo sa na stretnutie nedostavila. Maloletú v DeD kontaktovala druhá teta F. X., sestra matky, ktorá prejavila záujem o zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, od zámeru neskôr ustúpila, čo odôvodnila zhoršeným zdravotným stavom svojho manžela, ale aj z obáv z väčšieho zasahovania matky do starostlivosti o mal. A. (časté telefonáty matky počas návštevy A. v jej domácnosti, stupňujúce sa požiadavky matky na návštevy sestry v mieste pobytu matky, ale i žiadosti matky o poskytnutie financií a cigariet, ktoré od sestry žiadala). Ďalšie stretnutia mal. Karin s rodičmi prebiehali v zariadení v Bratislave, kde bola umiestnená matka dieťaťa, kam maloletú vodil profesionálny rodič. Otec sa stretnutí zúčastňoval čoraz menej. Stretnutí sa začal zúčastňovať aj nový priateľ matky, ktorý bol rovnako ako matka odkázaný na invalidný vozík. Stávalo sa, že matka zrušila dohodnuté stretnutie a dožadovala sa od profesionálneho rodiča, aby vodil mal. A. na stretnutia v termínoch, ktoré sama určovala. Matka začalo stretnutia dohadovať prostredníctvom Unicef n.o., pričom matka sa Unicef n.o. sťažovala na problémové stretávanie s maloletou, žiadala, aby bolo dieťa vodené do zariadenia, kde bola umiestnená, pričom v tej dobe sa už bez problémov pohybovala po Bratislave na invalidnom vozíku. V máji 2014 bolo s profesionálnym rodičom dohodnuté, že sa mal. A. zakúpi mobilný telefón, na ktorom bude rodičmi a príbuznými kontaktovaná. Matka dieťa často zasypávala zbytočnými telefonátmi, žiadala, aby dieťa volalo matke, pretože matka nemala kredit. Profesionálny rodič dal požiadavku, aby matka prispievala dieťaťu na kredit, ak chce, aby jej dieťa volávalo. Profesionálny rodič mal. Karin zvažoval podanie žiadosti o zverenie mal. A. do pestúnskej starostlivosti, od uvedeného však ustúpil. Uviedol DeD, že matka mal. A.asto telefonuje, po hovoroch je dieťa rozrušené, matka do telefonátov plače. U dieťaťa sa prejavili aj zmeny v správaní, čo avizovala a riešila aj materská škola, ktorú maloletú navštevovala. Dňa 18.7.2014 bolo matke dieťaťa oznámené, že profesionálny rodič nepodá žiadosť o zverenie do pestúnskej starostlivosti, nakoľko sa cíti byť zväzovaný podmienkami návštev a spôsobom, akým rodičia vstupujú do výchovy A.. Výchova je potom dvojkoľajná a negatívne sa to odráža v správaní dieťaťa. Z tohto dôvodu od náhradnej osobnej starostlivosti ustúpila aj teta maloletej p. F. X.. Rodičia prisľúbili DeD zmeniť prístup, dodržiavať pravidlá, prisľúbili aktívne riešiť situáciu so zámerom dostať maloletú späť do svojej starostlivosti. Opätovne však pravidlá nedodržiavali, nedodržali ani pravidelný telefonický kontakt s dieťaťom, ktorý bol dohodnutý. Dňa 04.08.2014 detský domov obdržal súhlas na nadviazanie kontaktu s navrhovateľkou, dňa 08.08.2014 prebehlo prvé stretnutie navrhovateľky a mal. Karin. Navrhovateľka s detským domovom aktívne spolupracovala, dohodnuté postupy realizovala. Celý priebeh stretnutí a krátkodobých pobytov u navrhovateľky bol vyhodnotený pozitívne. Navrhovateľka dala DeD prisľub dodržiavať dohodnutý kontakt maloletou s biologickými rodičmi. V správe sa taktiež uvádza, že k problémom v komunikácii medzi navrhovateľkou a matkou dieťaťa dochádza podľa ich názoru aj preto, že matka s navrhovateľkou nekomunikuje otvorene, vždy len prostredníctvom iných zúčastnených strán, ktoré následne kontaktujú DeD. Vyššie spomínaným spôsobom matka komunikovala aj počas pobytu mal. A. v profesionálnej rodine, ak s niečím nebola spokojná, kontaktovala Unicef n.o., ktorý následne kontaktoval DeD so žiadosťou, riešiť vzniknutý problém. Problémy, ktoré v minulosti nastali, sa taktiež nie vždy zakladali na pravde. K intenzívnemu narušeniu vzťahov medzi navrhovateľkou a matkou prišlo po umiestnení matky do DSS Modra. Matka sama žiadala DeD, aby požiadali navrhovateľku raz do mesiaca voziť mal. A. za matkou do F.. V zabezpečení kontaktoch s dieťaťom matka sama vyvinula len malú iniciatívu, vždy žiadala, aby iný subjekt zabezpečil jej stretnutia s maloletou, pričom matka má už t.č. sama k dispozícii osobnú asistenciu a v minulosti sa sama bez problémov prostredníctvom invalidného vozíka pohybovala po Bratislave. DeD súhlasí so zverením mal. Karin do pestúnskej starostlivosti navrhovateľky, nakoľko mal. Karin ju vníma ako blízku osobu, v jej prostredí sa nachádza už dlhšiu dobu a nie je v záujme dieťaťa, aby menilo prostredie, ktoré vníma ako stabilné, navštevuje tam aj 1. ročník ZŠ, má tam svojich kamarátov. DeD súhlasí s úpravou styku matky s dieťaťom, nakoľko je dôležité podporovať vzťahy dieťaťa s biologickou rodinou.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 23.06.2015 súd zistil, že matka a otec nie sú poberateľmi dávok v nezamestnanosti ani poberateľmi dôchodkových dávok.

Zo správy Mesta Stupava zo dňa 23.06.2015 súd zistil, že navrhovateľka má trvalý pobyt v ich meste na ul. Z., v spoločnej domácnosti s ňou žije aj jej priateľ p. Q. Q. a mal. A. J.. O mal. A. je dobre postarané, má vlastnú izbu primerane zariadenú. Mesto doposiaľ neriešilo sťažnosť ani priestupok voči navrhovateľke

Z lekárskej správy všeobecného lekára pre dospelých F.. T. P. súd zistil, že navrhovateľka je zdravotne spôsobilá na výchovu maloletého dieťaťa.

Z potvrdenia zamestnávateľa navrhovateľky - R. Z. B. zo dňa 26.09.2014 súd zistil, že navrhovateľka je zamestnaná ako anesteziológ a intenzivista, pričom jej čistý mesačný príjem za posledných 12 mesiacov predstavoval priemerne sumu 2.899,83 €.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 48 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa a ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o jeho zverení do pestúnskej starostlivosti fyzickej osoby, ktorá má záujem stať sa pestúnom a spĺňa ustanovené predpoklady (ďalej len „pestún“).

Podľa § 48 ods. 2 Zákona o rodine, pestúnom sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, je zapísaná do zoznamu žiadateľov o pestúnsku starostlivosť podľa osobitného predpisu a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude pestúnsku starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 48 ods. 3 Zákona o rodine, maloleté dieťa možno zveriť do spoločnej pestúnskej starostlivosti aj manželom. Pri zverení maloletého dieťaťa do pestúnskej starostlivosti jednému z manželov je potrebný písomný súhlas druhého manžela. Súhlas nie je potrebný, ak manželia nežijú v domácnosti, ak druhý manžel nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu alebo ak je zadováženie súhlasu spojené s ťažkou prekonateľnou prekážkou.

Podľa § 48 ods. 4 Zákona o rodine, v rozhodnutí podľa odseku 1 súd vymedzí rozsah práv a povinností pestúna k maloletému dieťaťu.

Podľa § 50 ods. 1 Zákona o rodine, pestún je povinný vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak pestún predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

Podľa § 50 ods. 5 Zákona o rodine, počas výkonu pestúnskej starostlivosti rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú svoje rodičovské práva a povinnosti len v rozsahu, v akom nepatria pestúnovi. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do pestúnskej starostlivosti. Ak sa s pestúnom nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo pestúna súd.

Podľa § 54 ods. 1 Zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť alebo pestúnska starostlivosť má prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti.

Podľa § 55 ods. 3 Zákona o rodine, súd zruší ústavnú starostlivosť najmä vtedy, ak maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená.

Podľa § 51 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do pestúnskej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali orgánu sociálnoprávnej ochrany detí.

Podľa § 81 ods. 1 Zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení

ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy mesiac dopredu.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na zverenie dieťaťa do pestúnskej starostlivosti, ako aj návrh ÚPSVaR na určenie výživného, je dôvodný.

Súd v rámci vykonaného dokazovania súd zisťoval pomery na strane matky a otca maloletej A. ako rodičov dieťaťa, splnenie zákonných predpokladov na strane navrhovateľky a v neposlednom rade aj záujem maloletého dieťaťa. Maloletá sa v roku 2013 dostala do ťažkej životnej situácie, keď biologickí rodičia dieťaťa nedokázali zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletú, nad ktorou bola následne súdom nariadená ústavná starostlivosť. Otec dieťaťa o maloletú prestal javiť záujem, dieťa dlhodobo nekontaktuje, čo deklaroval aj svojim prístupom k súdnemu pojednávaniu, keď sa napriek riadnemu predvolaniu na súd bez ospravedlnenia nedostavil. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že matka sa o maloletú zaujíma, iniciuje pravidelný kontakt s dieťaťom, avšak sama zatiaľ nemá vytvorené vhodné a stabilné prostredie tak, aby mohla starostlivosť o maloletú aj osobne vykonávať. Nemožnosť zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloletú Karin obaja rodičia pred súdom aj deklarovali a z uvedeného dôvodu súhlasili s návrhom navrhovateľky na zverenie mal. Karin do pestúnskej starostlivosti. Následne matka dieťaťa s odstupom troch týždňov doručila súdu návrh, ktorým sa domáha zverenia mal. Karin do svojej osobnej starostlivosti. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v rámci konania o zverenie mal. dieťaťa do pestúnskej starostlivosti sa obligatórne súd musí vysporiadať aj s otázkou či rodičia resp. niektorý rodič dieťaťa nemá vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečenie osobnej starostlivosti o mal. dieťa, nakoľko táto „rodičovská starostlivosť“ má zákonnú prednosť pred inou formou náhradnej osobnej starostlivosti resp. pestúnskej starostlivosti. Z pozitívneho záväzku štátu na poli ústavnej garancie a ochrany rodičovstva a rodiny, resp. rodinného a súkromného života (čl. 32 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd) vyplýva, že súdy sú povinné zverenými procesnými prostriedkami vytvárať predpoklady pre narovnanie narušených vzťahov medzi rodičmi a deťmi vrátane prostriedkov donútenia, ak môže takéto opatrenie viesť k sledovanému cieľu a ak je primerané. Súd taktiež v konaní vo veci starostlivosti o maloleté dieťa nie je viazaný rozsahom návrhu účastníka konania, ale je naopak povinnosťou súdu zistiť skutkový stav do takej miery, aby kvalita súdneho rozhodnutia reflektovala na základný záujem maloletého dieťaťa vyrastať v bezpečnom a stabilnom rodinnom prostredí. Je nepochybné, že obaja rodičia v minulosti zlyhali pri výchove a zabezpečovaní osobnej starostlivosti o maloletú Karin, čoho dôsledkom bolo nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletou. Ústavná starostlivosť nad dieťaťom však má byť len krajným a svojim charakterom taktiež len dočasným riešením v živote maloletého dieťaťa. Ak nastane zmena pomerov na strane rodičov dieťaťa a príde k usporiadaniu pomerov v súlade so záujmami dieťaťa, je následkom aj zmena súdneho rozhodnutia, ktorým sa prinavrátia mal. dieťa do obnovených rodinných väzieb. Avšak zmena pomerov nemôže spočívať len v zmene názoru rodiča, v tomto prípade matky mal. dieťaťa, ktorá deklaruje, že je rozhodnutá prevziať starostlivosť o mal. Karin. Základným predpokladom v tomto prípade je aj preukázanie stability takejto pozitívnej zmeny pomerov na strane rodiča, pričom dôkazné bremeno je na pleciach rodiča. Stabilitu výchovného prostredia možno ďalej hodnotiť len s istým časovým odstupom, a to minimálne šiestich mesiacov od ustálenia pomerov na strane rodiča. Dieťa nie je vec a nemožno ho ľahkovážne vystavovať riziku opätovného zlyhania rodiča, pretože následky na psychike dieťaťa môžu byť ďalekosiahle. Taktiež nie je možné opakovane odročovať súdne pojednávania až do doby, kedy rodič usporiada svoje pomery. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že konanie o návrhu navrhovateľky sa vedie od 30.09.2014, pričom ako matka, tak aj otec dieťaťa, mali dostatok času preukázať súdu svoj úmysel prevziať zodpovednosť a o starostlivosť o mal. A.. Záujem o ochrana práv dieťaťa je nadradený záujmom rodiča. Súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že ani jeden z rodičov maloletej A., nie je ku dňu vyhlásenia rozhodnutia schopný riadne zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú. Súd v prejednávanej veci preto zamietol návrhy na doplnenie dokazovania navrhnuté právny zástupcom matky a to s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti. Dopĺňujúci výsluch matky a šetrenie pomerov v mieste možného budúceho bydliska matky, je v kontexte preukázania stability zmeny pomerov na strane matky nadbytočný a predčasný. Navyše stanovisko a názory navrhovanej svedkyne X.. F. sú už podrobne prezentované v podaných správach organizácie Úsmev ako dar a preto súd považoval aj jej výsluch za nadbytočný.

V zmysle § 54 ods. 1 Zákona o rodine, pestúnska starostlivosť alebo iná forma náhradnej osobnej starostlivosti má vždy prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľka má záujem stať sa pestúnkou, spĺňa všetky zákonom požadované predpoklady pestúna ustanovené v § 48 ods. 2 Zákona o rodine, má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, je zapísaná do zoznamu žiadateľov o pestúnsku starostlivosť a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v spoločnej domácnosti preukázateľne zaručila, že pestúnsku starostlivosť bude vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Súd mal vykonaným dokazovaním dostatočne preukázané, že v rodine navrhovateľky sú predpoklady na zdravý fyzický aj duševný vývoj maloletého dieťaťa, dieťa je akceptované všetkými rodinnými príslušníkmi, adaptovalo sa a je obľúbené. Pomery navrhovateľky a predovšetkým jej osobnostný a morálny profil sú zárukou, že zverenie maloletej do pestúnskej starostlivosti je v záujme maloletého dieťaťa, zo strany navrhovateľky je maloletej už viac ako rok poskytovaná náležitá starostlivosť aj so zohľadnením jej špecifických potrieb. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, prihliadnuc na to, že matka ani otec nedokážu v súčasnosti zabezpečiť maloletej Karin osobnú starostlivosť a tiež na to, že pestúnska starostlivosť má prednosť pred ústavnou starostlivosťou, súd návrhu navrhovateľky vyhovel.

V zmysle § 50 ods. 1 Zákona o rodine, pestún je povinný vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia a právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Navrhovateľke preto zverením maloletej do pestúnskej starostlivosti vznikla povinnosť vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia, sústavne a dôsledne sa starať o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa a oprávnenie maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Vyživovacia povinnosť rodičov k maloletému dieťaťu trvá do času, kým dieťa nebude schopné sa samé živiť. Pokiaľ ide o rozsah vyživovacej povinnosti, t. j. určenia výšky výživného matky a otca maloletého dieťaťa, súd prihliadol na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa ako oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov ako povinných plniť voči maloletej zákonnú povinnosť vyživovať. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec je bez pravidelného príjmu, je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, príležitostne s brigádne privyrába. Matka je osoba s

so zdravotným postihom, poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 120 € mesačne. S ohľadom na zistené pomery mal súd za to, že je dôvodné uložiť rodičom platiť maloletej aspoň tzv. minimálne výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa stanovenú podľa osobitného zákona (zákon č. 601/2003 Z.z.), čo v súčasnosti predstavuje sumu 27,13 € mesačne. Takto určené výživné predstavuje zákonné minimum (§ 62 ods. 3 Zákona o rodine), ktorým je každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť, keďže výživa dieťaťa musí byť zabezpečená nepretržite a dieťaťu nemôže byť na ujmu skutočnosť, že povinný rodič nie je zamestnaný, resp. nemá iný legálny zdroj príjmu. Súd k takto určenej výške výživného poznamenáva, že v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 601/2003 Z. z., sumy životného minima sa upravujú vždy k 1. júlu bežného kalendárneho roka. Matka a otec sú povinní platiť výživné vždy do 15. dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca vopred Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Malacky, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Súd tým, že návrhu navrhovateľky vyhovel zároveň zrušil ústavnú starostlivosť nad maloletou nariadenú rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 38P/60/2013- 35 zo dňa 27.06.2013, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 38P/194/2013- 12 zo dňa 14.11.2013, a to právoplatnosťou tohto rozsudku v časti zverenia maloletej do pestúnskej starostlivosti navrhovateľky.

V zmysle § 50 ods. 5 Zákona o rodine, súd zároveň upravil na návrh aj styk matky s mal. dieťaťom tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. Úpravou styku bude zabezpečené právo matky ako aj právo maloletého dieťaťa na pravidelný kontakt dieťaťa s biologickým rodičom, pričom rozsah úpravy styku považuje súd za primeraný veku aj potrebám mal. Karin, rovnako ako aj možnostiam matky, v takomto režime styk s dieťaťom pravidelne realizovať a podieľať sa tak na jej výchove.

Nakoľko súd vyhovel návrhu navrhovateľky na zverenie mal. dieťaťa do pestúnskej starostlivosti, súd návrh matky na zverenie mal. Karin do jej osobnej starostlivosti zamietol.

Súd záverom taktiež uvádza, že podľa konštantnej súdnej judikatúry súd nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia dať odpovede na úplne všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania ktorú nastolil, je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto súd svoje rozhodnutie založil na vyššie uvedených relevantných skutočnostiach.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky v piatich vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Bratislave (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým,

že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).